

Brief-2, 3 juli 2008

Beste allemaal,

Vanmorgen is Dineke door Harry Berghuis van Wamena naar Wanggemalo gebracht. Telefonisch contact via de satelliet-telefoon lijkt nog even niet mogelijk, maar zo te zien staat 'ons' huis er nog steeds (nu in gebruik als polikliniek, maar ze slaapt daar ook) en heeft ze er zin in!

De reis verliep niet echt vlot. Het KLM-toestel waarmee ze (te laat) vanaf Schiphol vertrok had te kampen met technische problemen, waardoor ze vanaf Kuala Lumpur (eerste stop na vertrek) op een andere vlucht moest worden overgeboekt. In Jakarta miste ze daardoor de verbinding naar Jayapura, en werd toen ondergebracht in het Hilton-hotel (gelukkig op kosten van KLM). De volgende dag telkens opnieuw uitleggen wat er aan de hand was, en wachten tot ze op een andere vlucht een plaats kon krijgen. Al met al had ze zodoende bij aankomst in Jayapura zondagmorgen om 7 uur een vertraging van 24 uur opgelopen. Gelukkig reisde ze samen met de oudste dochter van Berghuis, die op vakantie naar haar ouders in Wamena ging. Zo hadden ze nog wat aanspraak aan elkaar, en konden ze er samen de moed in houden.

In Sentani (het dorp bij het vliegveld van Jayapura) heeft ze die maandag en dinsdag de nodige inkopen gedaan, en op woensdag is ze toen naar Wamena gevlogen. Daar is ze op bezoek geweest bij de Calvary-clinic. Omdat de medische zorg in het bestaande regeringsziekenhuis in de stad Wamena

(waar ook één van onze kinderen geboren is) de laatste jaren hard achteruit is gegaan, heeft een Amerikaanse arts daar vorig jaar een nieuwe christelijke kliniek geopend. Meer informatie daarover is te vinden op de website: www.duggers.org/calvary. Dagelijks krijgen ze hier ook te maken met een groot aantal Aids-patiënten; het percentage voor deze ziekte ligt op Papua ca. 20 keer zo hoog als in de rest van Indonesië. De meeste mensen die hier aan deze

ziekte lijden overlijden na een jaar of twee...

Dineke is gisteren de hele middag in deze kliniek geweest. De dokter is momenteel op verlof, en momenteel heeft een (eveneens Amerikaanse) verpleegkundige de leiding. Er waren veel patiënten, en Dineke heeft in feite gewoon een middag meegedraaid. Helaas heeft de kliniek geen mogelijkheid om patiënten op te nemen, zodat het aantal mogelijke behandelingen beperkt is. Operaties worden doorgestuurd naar het regeringsziekenhuis. Die nacht logeerde ze bij Febe, één van de Papua-verpleegsters in het huis van de dokter, waar ze ook nog heel wat mee gepraat heeft (links op de foto).

En nu zit ze dus in Wanggemalo. Rita, de Belgische verpleegkundige die het Wanggemalo Healthcare Project heeft opgezet, geeft momenteel een cursus in Tanah Merah, de hoofdplaats van dit gebied, ca. 70 km ten zuiden van Wanggemalo. Zij wil proberen rond 22 juli een bezoek aan

Wanggemalo te brengen, maar of dat gaat lukken is nog onzeker. In ieder geval zit ze tot die tijd 'alleen', en dan hoop ik er ook al bijna te zijn. Maar ze heeft genoeg mensen om haar heen, die kennelijk ook blij zijn haar weer te zien.

De komende weken wil ze 's morgens steeds op de polik meelopen om de plaatselijke gezondheidswerkers die daar inmiddels zijn opgeleid verder te begeleiden. Ook zal ze de nieuwe medicijnvoorraad moeten controleren. Verder zal ze wel erg veel het dorp in gaan, vermoed ik. Ze heeft een hele voorraad stoffen bij zich om met de vrouwen van het dorp te gaan naaien. Ook zijn er twee trap-naaimachines aangeschaft, en het is de bedoeling om een paar vrouwen te leren daarmee te werken.

Al er weer meer nieuws is horen jullie dat wel. Zolang de satelliettelefoon het niet doet wordt dat echter wat lastig, want een andere manier om met haar in contact te komen is er voorlopig niet. Maar er wordt aan gewerkt!

Met hartelijke groet,
Jaap

